

end den, der kan løses med Munden, kan jeg ikke ret vel tænke mig.

Man har her ogsaa været inde paa den Fordeling af Troppstyrkerne, som tænkes foretaget mellem de forskellige Landsdele, og det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) forfærdedes i den Anledning. Nu kender jeg efterhaanden det ærede Medlem saa godt, at jeg ved, at naar det ærede Medlem udtaler sig om sin Forfærdelse, er det ikke altid, den bunder saa forfærdelig dybt. Jeg tror, det ærede Medlems Courage er betydeligt større, end han altid officielt vil være ved. Men i denne Sammenhæng er han altsaa blevet forfærdet over, at man indretter sig paa en saadan Maade, at Troppeudskrivningen i de forskellige Landsdele kommer til at staa i et rimeligt og naturligt Forhold til disse Landsdeles egen Værnekraft. Det forfærdede det ærede Medlem. Skulde det være, fordi han er blevet ilde berørt af, at man gennem dette Skridt søger at gøre Ordningen bedst mulig? Jeg kan ikke tænke mig, at Forfærdelsen dikteres af, at der gennem disse Forslag ved Fordelingen af Hærstyrkerne paa en saadan Maade, som nu foreslaas, søges tilvejebragt en saadan Ordning, at disse Hærstyrker i Forbindelse med de maritime Kræfter paa bedst mulig Maade kan medvirke til Opretholdelsen og Forsvaret af Landets ligelige Neutralitet. Thi det er jo det, der tilsigtes. Og naar man saa fra radikal Side i denne Sammenhæng fremdrager, at en tilsvarende Forfærdelse, som fyldte det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds, ogsaa fylder Hr. Folketingsmand, Pastor Schmidt, ja saa faar ærede Medlemmer undskyldte, derpaa kan der virkelig ingen Vægt lægges; thi lige saa sikkert, som det er, at man maatte anerkende den Stilling, som Folketingsmand Schmidt indtog til hele dette Spørgsmaal den Dag, han erklærede, at i denne Sag vilde han som hørende til et andet Folk og havende Hjertet paa den anden Side ikke blande sig, og lige saa stærkt som man maa beklage, at denne smukke og ligelige Stilling fra den ærede Folketingsmands Side ikke blev opretholdt under samtlige Forhandlinger, som førtes i det høje Folketing, ligesaa sikkert er det, at hans Opfattelse i dette Spørgsmaal og hans Ønsker i saa Henseende kan man ikke tillægge nogen som helst Vægt. Der er jo heller ikke fra nogen Side, som i denne Sammenhæng betyder noget, kommet Udtalelser frem om, at den Fordeling af Styrkerne, som man ved denne Ordning tænker at gennem-

føre, skulde have vakt Uro nogetsteds udenfor vore Grænser. Men selv om dette var Tilfældet, maa Løsningen af denne Opgave, denne specielle Opgave, dog under alle Omstændigheder være givet i det danske Folks Haand gennem dette Folks Regering og ansvarlige Repræsentation paa Ting. Jeg tror ikke, man i saa Henseende bør lade udenforstaaende Stemninger og Kræfter være de afgørende.

Naar man saa siger, at Folket kan ikke nære Tillid til den foreslaaede Ordning, kan det naturligvis ved denne Lejlighed som saa ofte ligge i, at Socialdemokratiet og det radikale Parti forveksler deres Vælgere med Folket. Naar man siger, at Folketinget har dømt denne Ordning, er det meget rigtigt for saa vidt, som dette Forslag ved de Afstemninger, der er foretaget i det høje Folketing, er det eneste, som har faaet det Flertal for sig, der gør det muligt at føre et Lovforslag over i dette høje Ting, medens de Forslag, som er fremkommet fra Oppositionsrepræsentanternes Side, er stemt ned med en knusende Majoritet og overgaaet til den offentlige Glemsel, som tilkommer dem. Det er jo en ganske ejendommeligt Baggrund for Socialdemokratiets varme Interesse for denne Sag, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds har opullet, naar han siger, at den arbejdende Befolkning har ingen Interesser at varetage ved Afgørelser, som træffes med Vaaben i Haand. Ja, det er jo med lidt andre Ord en Genopfriskning af den Lære, de Herrer har forkyndt, navnlig i Aarene umiddelbart før Krigen. Da forkyndte de jo, at de havde ingen Interesse deri; og da Magten i Folkeslagene til syvende og sidst efter de Herrer's Mening var lagt udelukkende i det, de behager at kalde den arbejdende Befolknings Haand, vilde Krigen dermed være umuliggjort. Jeg synes, man skal have sine Øjne ualmindelig stærkt tillukket for Livets Begivenheder for paa ny at kunne forkynde en saadan Lære. Jeg kan da ikke tænke mig, at de hundrede Tusinder, for ikke at sige Millioner af den arbejdende Befolkning, som har blødt rundt omkring paa Slagmarkerne, i Virkeligheden skulde have manglet Troen paa og Opfattelsen af, at det, som de gik i Døden for, var Interesser, som ogsaa var deres. Derfor synes jeg, man skulde være forskaanet for den Slags Fraser — kunde jeg føle mig fristet til at sige; — de har ingen Virkelighed bag sig. Hele Historiens Gang; hele den Verdenskatastrofe, som denne Slægt har gennemlevet, viser, og viser den Dag i Dag, at til Staternes poli-